

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

stillet end andre Arbejdere. I skal have Ekstrahjælp, fordi I er Partsfiskere — det vilde jo blive Tilfældet, hvis man ikke trak Vinterhjælpen fra det, de nu faar. Dertil kommer, at disse Partsfiskere, naar den nugældende Lov af Juni 1932 med denne Maanedes Udgang løber ud, naturligvis er stillet som andre, der maatte være i Trang, med Adgang til at henvende sig til Hjælpekasserne og faa udbetalt efter den gældende Kriselovgivning, den Kriselovgivning, som det nu er Hensigten at forlænge ogsaa for de Sommermaaneder, hvor det maatte være nødvendigt, indtil de saakaldte Krisekasser for Fagene til Efteraaret træder i Funktion. Foruden denne Adgang til for det første Vinterhjælpen og for det andet fra første April Hjælp i Henhold til Kriselovgivningen er der yderligere for en Del af Fiskerne Adgang til at være Medlemmer af Fiskernes Understøttelseskasse, og nogle Partsfiskere er jo ogsaa Medlemmer deraf og faar dør vedtægtsmæssig Understøttelse. Efter det Forslag, der forelaa i Folketinget, som er forkastet dør, vilde man faktisk kunne hæve alle 3—4 Slags Understøttelse. Det kan jeg nu ikke tro kan være Meningen. Hvis man skulde ændre noget, maatte man dog i hvert Fald se at faa mere fornuftige Regler, end det Forslag gav Udtryk for.

Der blev efter Loven af 23. Juni 1932 ydet Understøttelser til et Antal Folk, som altsaa i Hovedsagen var saakaldte Partsfiskere, idet en 400—500 Personer af ca. 1 000 Ansøgere fik tilstaaet Understøttelse til et samlet Beløb af 50 000 Kr. Det var maaske en Fejl, at Loven indeholdt en Kombination med denne Form for Understøttelse, og jeg tror i hvert Fald, det maa tilraades nu at søge Understøttelsen givet af saadanne Organer, som er i Stand til at kontrollere og undersøge Berettigelsen. Den Kontrol, som Hjælpekasser og Arbejdsanvisning kan udøve, savner Søfartsministeriet ganske naturligt, og det er vi navnlig i den seneste Tid blevet belært om; nogle Skuffelser byder Livet jo altid. Der indgaar i denne Tid Ansøgninger til den nye Fiskeribank om Laan til nye Fartøjer, og 35 pCt. af de Folk, der mener at være kapable til at søge Laan og bygge nye Fartøjer, har faaet Hjælp efter Loven af 1932. Det er jo i sig selv mærkeligt. Det ses imidlertid videre, at mange af dem, der nu møder og søger Fartøjslaan, har været uberettigede til at faa den Hjælp, som de har faaet under de manglende Kontrolforhold, men ganske vist med anbefaling

af vedkommende Kommunalbestyrelse. Det viser sig, at nogle har Pengeformue, og andre ejer Redskaber, som ogsaa er en Formue, endskønt der var givet Erklæring ved Understøttelsesbegæringernes Indgivelse i modsat Retning saavel af den stedlige Fiskeriforening som af Kommunalbestyrelsen.

Jeg skal nævne et enkelt Eksempel, som vil belyse Karakteren af det, jeg her tænker paa. Der findes mellem Ansøgningerne om Laan en fra en Fisker, som har søgt et Laan paa 40 000 Kr. til nyt Fartøj. Han opgiver nu at eje 8 000 Kr. kontant. Efter Loven af 1932 har han faaet 100 Kr. i Understøttelse paa den Maade, at der var givet den Oplysning, at han ikke ejede noget. Jeg synes, det for mig i hvert Fald underbygger Uvillien mod at faa Understøttelse paa et Omraade, hvor al Kontrol er umulig eller i hvert Fald saare vanskelig. Vilde man endelig noget paa dette Omraade med Hensyn til Understøttelse, saa maatte det gaa efter de Regler, der gælder for andre dødelige: at de skal være underkastet Kontrol, at de skal være kvalificerede i Forhold til Lovens Bestemmelser, saa at man kan undgaa Misbrug af den Art, som det Eksempel, jeg anførte, i hvert Fald tenderer hen imod.

Jeg advarer derfor imod at gaa ind paa de Veje, som jeg her har nævnt. Jeg kan naturligvis intet have imod, at man prøver Sagen nærmere i et Udvalg, og skal ogsaa give de Oplysninger og yde den Medvirkning, der er paakrævet, men jeg maa meget anbefale, at man holder sig i Hovedsagen til det Lovforslag, som er vedtaget af Folketinget.

Vedrørende et enkelt Punkt er der gjort en Bemærkning af det ærede 2det tingvalgte Medlem (M. C. Jensen), nemlig om § 3, hvor man dog ikke mente at ville for slaa en Ændring. Hvad angaar denne Bestemmelse om, at det Laan, man faar, skal betales direkte til Leverandørerne, er den jo foreslaaet ud fra den Betragtning, at det er nødvendigt at sikre sig, at Pengene bliver brugt paa rette Maade. De er hverken til at sætte i Sparekassen eller til at holde Gilde for. De Laan, der ydes, er til Betaling af Fiskeredskaber, som man siger man trænger til, og det forekommer mig at være den eneste fremkommelige Vej, at man gaar frem efter Lovforslagets § 3 i det her nævnte Forhold.

M. C. Jensen: Jeg vilde gerne forsøge at vejlede det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiasen) i hans Betragtninger